

Odjinud

Jakub Farský

PŘEMOUDŘELÝ PODIVÍN

Jakub Farský

...ze sbírky povídek a básní *Odjinud*

© Jakub Farský, **Odjinud**

© 2020, first edition

© 2023, last edition

PŘEMOUDŘELÝ PODIVÍN

„Teď jsem na cestě k parku. Přitom v mé mysli jsem už hluboko v něm a vlastně už teď jsem v parku, je to zvláštní. Ty jo, těším se na to kafe, které vaří v Atriu,“ říkal si Jakub a vzpomínal na své dětství, kdy před spaním častokrát nemohl usnout, jelikož ho tížilo filozofické pojetí času.

Tenkrát si říkal, jak je možné, že si občas, nebo možná více než občas, neuvědomujeme přítomný okamžik a vždy, když se probudil, vzpomínal na chvíli, kdy usínal a uvědomoval si více a více sám sebe.

Tehdy také uvažoval nad relativitou času a přemýšlel nad tím, jestli existuje spojitost mezi očekáváním toho, co se stane a tím, co se stane skutečně.

A také tohoto večera, když po večerní procházce parkem a kafi v Café Atrium, v kavárně, která stála uprostřed parku, usedl k písmu a potom, když dočetl a ulehl, vzpomněl si opět na své dětství:

„Teď usínám, a přitom už je ráno.“

Po noci hlubokého snu hned ráno vstal a zamířil na balkon, na kterém měl křeslo a stoleček na kafe a popelník.

Usedl k zapsání snu. Otevřel svůj deník, do ruky vzal pero a začal psát:

„Byla krásná, oplývala něčím, co žádná jiná nemá. Tento sen však končil mou smrtí. Bylo to jako bych umíral celý život, a přitom ona smrt byla osvobozující. Sen se odehrával u moře, byla noc a nakonec mě odplavil ranní příliv, mě společně s krví. Ona překrásná žena tam už ale nebyla. Vím však, že jsem v tomto snu pocítil svou smrt. Potom jsem se probral.“

Za posledním dopsaným slovem udělal tečku, podepsal se, zapálil si a upil kávu.

„Teď sedím na balkoně a za chvíli budu zase v Atriu, a teď už je vlastně večer,“ říkal si a vzpomínal na dětství.

„Je to jako když monotónně něco děláte a v hlavě čtete řádky, které píše někdo jiný.“

„Jako když na vás někdo myslí a vy jdete městem a spatřujete to v kolemjdoucích.“

„Přitom vím, že vše řídí ten nahoře, kdo by mohl odporovat, když se podívá kolem sebe.“

„A pokud je duše nesmrtelná, jediné východisko je žít přítomným okamžikem.“

„V tom je ono poznání a láska.“

Byl v tom však jeden háček, ona vzpomínka na dětství, když Jakub nevěděl, co přijde dál. Proto se sebral a vyrazil do parku.

Cestou vnímal přítomnost, a dokonce jí dokázal udržet natolik, aby pochopil, aniž by se snažil.

Když dorazil do kavárny, objednal si a sedl si ke stolku na terasu, otevřel svůj blok a začal psát.

„Mohu?“ přerušil ho najednou záhadný ženský hlas, a když zvedl hlavu od psaní, spatřil překrásnou ženu, která oplývala něčím, co žádná jiná nemá.

Měla oči jako mahagon a kaštanové vlasy plné slunce.

„To jste psal vy?“ pokračovala.

„Ano,“ odpověděl Jakub.

A osvícen její krásou zapomněl, že vůbec je, že sedí na terase kavárny a píše.

„Milovala jsem jednoho filozofa. Byli jsme mladí. Je to dávno. Jste mu podobný,“ pronesla po chvíli.

„Filozofové jsou si podobní... a co zastával?“ zeptal se nato.

„Hedónismus, nakonec zešílel,“ odpověděla.

„Milovala jsem ho,“ pronesla opět a sedla si k Jakubovi.

Jejich konverzace se rázem strhla v příběhy jejich životů a nakonec, když mu sdělila, že onen muž už není na této planetě, tak si Jakub vzpomněl na svůj sen. Upadal do ženiných očí a odplouval pryč. Nakonec ho cosi přimělo odejít.

Cestou stále přemítal nad tím, co všechno si řekli, a toužil ji opět spatřit, přitom pomalu šlel.

„Rozum a cit,“ opakoval si cestou domů a také „Hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně,“ když už vyšly první hvězdy.

„Kým vlastně jsem?“

Filozofie. A tak krásná žena.

Přítomnost.

Minulost.

Budoucnost.

Vždyť toliko štěstí se skrývá v tomto světě, a přesto jako by bylo vše marností...“ říkal si, a nakonec sám, pomalu, jako by pozbyl rozumu.

„Jsem tady a teď, má duše transcenduje. Jen ten na-
hoře zná onu hodinu, ani syn o ní nemá tušení,“ snažil se uklidnit se.

„Teď šlím a za chvíli jsem šťasten,“ říkal si dále a vzpomněl si na svůj deník, a hned co přišel domů, zalistoval v něm a ona poslední stránka se snem byla pryč. Potom na předešlé stránce spatřil otisk rtěnky.

PŘEMOUDŘELÝ PODIVÍN

ze sbírky povídek a básní Odjinud

Jakub Farský

12 stránek

font Arno Pro

TEXT - © Jakub Farský

ILUSTRACE - © Jakub Farský

SAZBA - © Jakub Farský

KOREKTURA - © Mgr. Michaela Kajfoszová

celou edici či samostatnou knížku objednáte na
jakubfarsky.cz